

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 20 stycznia 2005 r.

w sprawie C-302/02 w postępowaniu wszczętym w imieniu Nilsa Laurina Effinga (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Oberster Gerichtshof) ⁽¹⁾

(Świadczenia rodzinne — Świadczenia alimentacyjne przyznane zaliczkowo przez Państwo Członkowskie małoletnim dzieciom — Dzieci osadzonego — Warunki przyznania świadczeń alimentacyjnych — Osadzony przekazany do innego Państwa Członkowskiego w celu odbycia tam swej kary — Art. 12 WE — Art. 3 i 13 rozporządzenia (EWG) nr 1408/71)

(2005/C 57/08)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-302/02, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) postanowieniem z dnia 11 lipca 2002 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 26 sierpnia 2002 r., w postępowaniu wszczętym w imieniu **Nilsa Laurina Effinga**, Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, A. Rosas, K. Leaaerts, S. von Bahr i K. Schiemann (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: J. Kokott, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 20 stycznia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

W okolicznościach takich, jak te w postępowaniu przed sądem krajowym, gdzie pracownik w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym przez rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1386/2001 z 5 czerwca 2001 r., zostaje jako osadzony przekazany do Państwa Członkowskiego, z którego pochodzi, w celu odbycia tam reszty kary, ustawodawstwo tego Państwa Członkowskiego jest w dziedzinie świadczeń rodzinnych i stosownie do postanowień art. 13 ust. 2 tego rozporządzenia ustawodawstwem właściwym. Ani przepisy tego rozporządzenia, w tym w szczególności jego art. 3, ani art. 12 WE, nie sprzeciwiają się temu, by w takiej sytuacji ustawodawstwo Państwa Członkowskiego uzależniało przyznanie świadczeń rodzinnych, takich jak te, przewidziane

przez österreichisches Bundesgesetz über die Gewährung von Vorschüssen auf den Unterhalt von Kindern (Unterhaltsvorschußgesetz) (austriacka ustawa federalna w sprawie przyznawania zaliczek na utrzymanie dzieci) na rzecz członków rodziny takiego obywatela jednego z państw Wspólnoty, od spełnienia warunku, aby ten ostatni odbywał karę na terytorium tego państwa.

⁽¹⁾ Dz.U. C 305 z 07.12.2002

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 20 stycznia 2004 r.

w sprawie C- 448/02 Republika Grecka przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾

(EFOGR — Rozliczenie rachunków — Rok budżetowy 1995 — Uprawy roślinne)

(2005/C 57/09)

(Język postępowania: grecki)

W sprawie C-448/02 **Republika Grecka** (pełnomocnicy: I. Chalkias i G. Kanellopoulos) przeciwko **Komisji Wspólnot Europejskich** (pełnomocnik: M. Condou-Durande), mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie nieważności w trybie art. 230 WE wniesioną dnia 10 grudnia 2002 r., Trybunał (druga izba), w składzie: C.W.A. Timmermans, prezes izby, R. Silva de Lapuerta, J. Makarczyk, P. Kūris (sprawozdawca) i G. Arestis, sędziowie; rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 20 stycznia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Skarga zostaje oddalona.
2. Republika Grecka zostaje obciążona kosztami.

⁽¹⁾ Dz.U. C 31 z 8.2.2003